

Bruxelles, 22. svibnja 2018.
(OR. en)

9120/18

WTO 134
SERVICES 43
FDI 28
COMER 46

ISHOD POSTUPAKA

Od:	Glavno tajništvo Vijeća
Za:	Delegacije
Predmet:	Dogovaranje trgovinskih sporazuma EU-a u pregovorima i njihovo sklapanje – zaključci Vijeća

Za delegacije se u prilogu nalaze Zaključci Vijeća o dogovaranju trgovinskih sporazuma EU-a u pregovorima i njihovu sklapanju koje je Vijeće (vanjski poslovi / trgovina) usvojilo 22. svibnja 2018.

ZAKLJUČCI VIJEĆA
O DOGOVARANJU TRGOVINSKIH SPORAZUMA EU-A U PREGOVORIMA I
NJIHOVU SKLAPANJU

1. EU je predan čvrstoj, učinkovitoj i vjerodostojnoj trgovinskoj politici kojom se zagovara otvoren multilateralni trgovinski sustav utemeljen na pravilima. EU će provoditi ambiciozan program slobodne trgovine kojim se podupiru milijuni radnih mjesta i doprinosi prosperitetu, uzimajući u obzir očekivanja svojih građana u pogledu liberalizacije trgovine u globaliziranu svijetu koji se brzo mijenja. To podrazumijeva potrebu za promicanjem vrijednosti i standarda EU-a, uključujući Pariški sporazum o klimatskim promjenama, i za očuvanjem prava vladâ da donose regulativu u interesu javnosti. U tom kontekstu Vijeće snažno podržava pregovaranje o ambicioznim, uravnoteženim i uzajamno korisnim sporazumima o slobodnoj trgovini, kojima se osiguravaju jednaki uvjeti. Vijeće također podsjeća da će Komisija, u skladu sa zaključcima Europskog vijeća od 22. ožujka 2018., proučiti kako ojačati izvršavanje obveza koje su preuzele treće zemlje. Svi bi se trgovinski sporazumi trebali primjenjivati u potpunosti, učinkovito i na nediskriminirajući način u odnosu na sve države članice EU-a, što je nužan sastavni dio procesâ nadogradnje tih sporazuma.
2. Vijeće prima na znanje i mišljenje Europskog suda 2/15 o raspodjeli nadležnosti između Europske unije i država članica za sklapanje sporazuma o slobodnoj trgovini između Europske unije i Republike Singapura. Vijeće podsjeća i na paket Komisije za trgovinu i ulaganja iz 2017., uključujući komunikaciju Komisije o „uravnoteženoj i naprednoj trgovinskoj politici za ostvarivanje prednosti globalizacije”.

3. Vijeće napominje da Komisija u budućnosti namjerava preporučivati nacрте pregovaračkih smjernica za sporazume o slobodnoj trgovini kojima su obuhvaćeni isključiva nadležnost EU-a s jedne strane i za zasebne sporazume o mješovitim ulaganjima s druge strane, s ciljem jačanja položaja EU-a kao partnera u pregovorima. Vijeće odlučuje o otvaranju pregovora na toj osnovi. Vijeće također odlučuje o razdvajanju trgovinskih sporazuma ovisno o slučaju. Ovisno o sadržaju sporazumi o pridruživanju trebali bi biti mješoviti. Sporazumi o kojima se trenutačno pregovara, poput onih s Meksikom, Mercosurom i Čileom, ostat će mješoviti sporazumi.
4. Pregovaranjem o trgovinskim sporazumima koji se tiču samo EU-a ne bi se smjelo oslabiti položaj EU-a u pregovaranju o ambicioznim samostalnim sporazumima o ulaganjima. U najranijoj mogućoj fazi određivanja područja primjene sporazuma u Vijeću bi se zajedno s dotičnim partnerom u pregovorima trebalo razmotriti potrebu za uvođenjem pravila o zaštiti ulaganja. O sporazumima o ulaganjima EU-a trebalo bi u načelu i prema potrebi pregovarati u isto vrijeme kao i o sporazumima o slobodnoj trgovini.
5. U pogledu budućih trgovinskih pregovora s Australijom i Novim Zelandom, Vijeće napominje da Komisija u tim dvama konkretnim slučajevima, zajedno s preporukama koje je predložila za dogovaranje sporazuma o slobodnoj trgovini u pregovorima, nije predstavila preporuke za pregovaračke smjernice za sporazume o ulaganjima. Vijeće smatra da to ne bi smio postati presedan za budućnost.
6. Vijeće sa zanimanjem iščekuje potpisivanje sporazuma o gospodarskom partnerstvu s Japanom, nakon donošenja relevantnih odluka Vijeća. U međuvremenu Vijeće poziva Komisiju da nastavi s pregovorima s Japanom o zasebnom sporazumu o ulaganjima. Vijeće razmatra zasebne sporazume o trgovini i ulaganjima sa Singapurom, kako ih je predložila Komisija, s ciljem donošenja odluka o njihovom potpisivanju što je moguće ranije.

7. Komisija bi trebala u potpunosti obavješćivati Vijeće te se s njim adekvatno savjetovati u svim fazama procesa pregovaranja o sporazumima o slobodnoj trgovini, konkretno od određivanja područja primjene sporazuma do faze nakon postizanja načelnog sporazuma, uključujući kada je sporazum potpuno u nadležnosti EU-a. Vijeće donosi odluke o potpisivanju i sklapanju; tim procesom vladama država članica omogućuje se da se savjetuju sa svojim nacionalnim parlamentima i drugim dionicima. Kao rezultat toga, za sporazume o slobodnoj trgovini koji su u potpunosti u nadležnosti EU-a, koji se odobravaju na razini EU-a i za koje nije potrebno da ih ratificiraju države članice, uloge Vijeća i Europskog parlamenta osiguravaju legitimitet i uključivost procesa donošenja. Za sporazume o ulaganjima kojima se obuhvaćaju područja podijeljene nadležnosti i dalje će biti potrebno odobrenje na razini EU-a, kao i ratifikacija na nacionalnoj razini. U slučaju dogovaranja trgovinskih sporazuma u pregovorima koji su u tijeku, Vijeće će redovito raspravljati o napretku pregovora, razmatrati ga te prema potrebi može uzeti u obzir mogućnost preispitivanja pregovaračkih smjernica.
8. Vijeće smatra da bi parlamente država članica, kao i civilno društvo i druge zainteresirane dionike, trebalo adekvatno obavješćivati od početka procesa priprema za pregovaranje o trgovinskim sporazumima. Države članice stoga bi trebale i dalje na odgovarajući način uključivati svoje parlamente i zainteresirane dionike, u skladu s njihovim nacionalnim procedurama. Općenito gledano, Vijeće ponovno naglašava važnost koju pridaje zabrinutosti i očekivanjima građana te prepoznaje potrebu da građane neprekidno obavješćuje o napretku i sadržaju trgovinskih sporazuma koje se dogovara u pregovorima, čime se jača legitimitet i uključivost trgovinske politike EU-a. Vijeće prima na znanje mjere obavješćivanja i transparentnosti Komisije te potiče Komisiju i države članice da dodatno pojačaju napore u pogledu stalnog i adekvatnog obavješćivanja zainteresiranih dionika. U tom kontekstu, Vijeće podsjeća da je objavilo i niz pregovaračkih smjernica. Donošenje takve odluke isključivo je na Vijeću, ovisno o slučaju.

9. Naposljetku, iako poštuje pravila glasovanja koja se primjenjuju u skladu s Ugovorima, Vijeće će i dalje u najvećoj mogućoj mjeri nastojati ostvariti konsenzus kako bi se osiguralo da se u trgovinskim sporazumima primjereno poštuju interesi i zabrinutost svih država članica.
-